

İslam inkılabı rehberi Ayetullah Hamanei'nin Hicri-i Şemsi 1394 yılının ilk gün yaptığı konuşmanın tam metni - 21 /Mar/ 2015

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على اله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديين المعصومين المكرمين سيما بقية الله في الارضين. اللهم صل على فاطمة بنت نبيك و زوجة وليك و ام السبطين الحسن و الحسين سيدي شباب اهل الجنة الطاهرة الطاهرة المطهرة التقية النقية الزكية سيده نساء اهل الجنة اجمعين. اللهم صل على وليك على بن موسى عدد ما في علمك صلاة دائمة بدوام ملكك و سلطانك. اللهم سلم على وليك على بن موسى عدد ما في علمك سلاماً دائماً بدوام مجدك و عظمتك و كبرياؤك.

Allah Tebarek ve Taalaya, bir kez daha ve bir yıl daha Hz. Ebul Hasan er-Rıza (as)ın mübarek haremindedir siz aziz bacı ve kardeşlerimi ziyaret etme fırsatı bana verdiği için şükranlarımı bildiririm.

Müslüman zeki İranlı kendi inancıyla ve kendi istediği şekilde eski nevruz'u değiştirmeyi başardı; nevruz'un kalıbını ve görünüşünü korudu ama onun muhtevasını değiştirdi. Eski Nevruz kralların, padişahların nevruzuydu, dikta sultanlar ve yöneticiler için bir fırsattı; çünkü bu vesileyle kendi zahiri azamet ve ihtişamlarını halklara göstermek ve böylece onlardan hedeyiler elde etmek istiyorlardı. Hatta nevruz'un Emevi ve Abbasi hilafet saraylarına girmesine sebep olduğu Beni Ümeyye ve Beni Abbas dönemlerinde bile Nevruz, İslam öncesi eski Fars kesraları ve kralları zamanında geçerli olduğu şekilde cereyan etmiştir. Fakat Müslüman İranlı bu kalıbı ve bu düzeni kendi yararına değiştirmeyi başardı. Bu değişim gerçi bir anda gerçekleşmemiştir ama bugün siz asırlar sonrası nevruz'un halk ile azamet ve izzet mebdai yani hak Taala arasında kalbi bir bağ oluşması için bir bahane ve sebep olmuştur. İran nevruzunda Nevruz gerçeği halkçı bir gerçektir, halk nevruz vasıtasıyla birbirlerine karşı safa ve samimiyetle davranıyor, birbirlerine tebrikte bulunuyor vce birbirlerine hediyeler veriyorlar. Krallar ve eski şahlar dönemindeki geleneklerden uzun yıllar ve asırlar sonra artık hiçbir eser kalmamış. Nevruz döneminde ve yeni yılın girdiği saatlerde engin ülkemizde en kalabalık ve izdihamlı mekanlar, masum imamlar (as) ve onların evlatlarının harem ve kutsal mekanlarıdır. Dün gece (gece yarısı) bu mukaddes mekanda yüz binlerce mümin pak yürekleriyle azamet ve kudret merkezlerine yöneldi ve kendi rablarına karşı niyayış ve yakarıştı bulundular. Ahvalatı idare edenden kendileri için en iyi halleri talep etti ve dini törenlerde bulundular. Nitekim bugün bizlerin kutladığımız nevruz İslam öncesinden gelen eski nevruz değil, bilakis İranlı nevruzdur Müslüman bir halkın kutladığı bir nevruzdur ki bu eski tören kalıbını kendisi için bir sermayeye çevirmeyi ve kendi amaçları doğrultusunda yönlendirmeyi başarmıştır. Allah Taala'dan temennim, aziz İran halkına bu zekice İslami geleneği tüm meseleler ve tüm hususlarda kullanmasına yardım etmesidir. Nitekim bu yıl nevruz törenini İslam'ın yüce kadını Hz. Fatime Zehra (sa)ın şehadet yıl dönümü günlerine denk gelmesi hasebiyle çelişki arz etmeyecek şekilde düzenlerle ve kesinlikle de öyle olacak. Bugün bu muhteşem toplantıda siz bacı ve kardeşlere ve tüm İran halkına arz etmek istediğim bir takım meseleler var.

Sözümde Kur'ani bir mevzuyu gündeme getirmekle başlamak istiyorum. Allah Taala nusret, yardım vaadi verdiği kimseler için şart koşmuştur. Buyuruyor ki:

وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ [1]

أَلَّذِينَ إِذَا مَا كَانُوا فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [2]

Yani: “ve şüphe yok Allah'ın, onlara yardım etmeye gücü yeter elbette.”

“Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir.”

Allah Tebarek ve Taala bu ayette kendilerini zalim iktidarların sultanından kurtaran ve kudret elde eden müminler için 4 kriter belirlemiş ve «دَيْرَقَلَمْ يَهْرَدَلِيَّ عَالِلَهُ نَأ» “Allah'ın, onlara yardım etmeye gücü yeter elbette” vaadini vermiştir. Ve kesin olarak yardım da edecek. Bu dört şarttan biri namazdır. Diğer zekattır, üçüncüsü Emri Bil maarufdur ve dördüncüsü ise Nahyi anil münkerdir.. Bu dört özellik ve kriterden her birinin ferdi ve özel bir yönü bulunduğu gibi aynı zamanda sosyal ve sosyal düzende etkili bir yönü daha bulunmaktadır.

Namaz, hakikat ve gerçeğinde var olan tüm sırlarıyla her mümin'in miracıdır, “[3]”غَيَّ تَلُّ كُرْبَانُ“، feyiz alma ve saadet vesilesidir, tüm amellerden üstün ve yücedir, hatta namazın sosyal yönü bile bulunuyor. Namazın sosyal yönü şundan ibarettir ki Müslümanların her biri namaz vasıtasıyla tek bir merkezle irtibat halindedirler. Namaz vaktinde o tek merkezde İslam aleminin yayıldığı her yerde tüm Müslümanlar kendi yüreklerini tek bir hedefe, merkeze yöneltmektedir. Tüm kalplerin tek bir merkeze yönelmesi ve irtibat kurması ise sosyal bir meseledir, nizam oluşturulması meselesidir, İslam nizamı geometrisinin şekillendirilmesidir.

Ferdi bir mesele olan “Zekat”, insana bağışlamayı, fedakarlığı, isarı öğretmektedir ve bunun kendisi çok önemli bir sınav ve tecrübedir. Fakat aynı zamanda sosyal bir tercümandır da, Zekat Kur'anı tabirde infakların mutlak anlamındadır. “[4]”عَدَصَمَّهْمَوَالًا نَمَذُ“ ayeti kerime'de bu konuya temas edilmiştir; zekat malın mutlak infakları demektir. Fakat zekatın sosyal tercümesi ve nizam oluşturma özelliği şundan ibarettir ki, İslami bir muhitte, İslami bir toplumda dünyevi mala sahip olan biri kendi sorumlu biliyor, borçlu kabul ediyor ve kendini alacaklı hissetmiyor, kendini İslam toplumunun borçlusu hissediyor. Hem fakirler ve zayıflar karşısında ve hem de Fi sebilillah karşısında; bunun için Zekat bu bakış açısından bir hükümet, nizam oluşturucu bir hüküm ve kriterdir.

Emri bil maruf ve Nahyi anil münker'e gelince. Aslında bu mesele İslam'da tüm sosyal hareketin alt yapısıdır. “هَابِ مَارُفِ ،يِيلِغَةَ تُولُومُو اُولُوسَا نَرَسِينِدِ دُونَانِ مُمِينَلَرُ تَمُّ يَنِي مَارُفِ بِلِ عَمْرِي [5]”تَعَامُّ الْفَرَايِضِ“ işlere, tüm güzel işlere doğru yönlendirmek ve hareket ettirmekle mükelleftirler, Nahyi Anil Münker ise her kişi kötülüklerden, pisliklerden, çirkinliklerden uzaklaştırmak anlamındadır. Bu dört kriterden her biri bir nevi İslam nizamı çerçevesinin alt yapısını oluşturuyor.

Bazıları zannediyorlar Emri Bil maruf ve Nehyi Anil münker, dinin bir furuatını yerine getirmeyen filanca bayana veya filanca baya uyarıda bulunmaktan ibarettir; elbette bunlar da Emri Bil maruf ve Nehyi Anil münker'dir ama Emri Bil maruf ve Nehyi Anil münker'in en önemli hususları değil. Emri Bil maruf ve Nehyi Anil münker'in en önemlisi maruf ve iyiliklerin en büyüğüne emretmek ve münker'in en büyüğünden nehyetmektir. Mimarların en büyüğü ilk etapta İslam nizamının oluşturulması ve İslam nizamının korunmasıdır. İşte bu Emri Bil maruf ve Nehyi Anil münkerdir. İslam nizamı oluşturmak ve var olan İslam nizamını korumaktan daha üstün bir maruf ve iyi amel yoktur. Bu hususta çaba harcayanlar marufa emredenlerdir, İran halkının izzet, onur ve haysiyetini korumak maruftur, işte maruf bu gibi şeylerdir, kültürün itilası, ahlaki muhitin sağlıklı olması, aile muhitinin sağlıklı olması, soy çoğalımı, ülkenin gelişmesine katkıda bulunacak genç neslin eğitim ve yetiştirilmesi, ekonomi ve üretimi canlandırma, İslami ahlakın umumileştirilmesi, bilim ve teknolojinin geliştirilmesi, yargı ve ekonomi adaletinin yerleştirilmesi, İran halkının iktidarı için mücadele verilmesi, İslam ümmetinin iktidarı, İslami vahdet ve birlik için çaba ve gayret gösterilmesi; işte bunlar en meşhur maruflardandır ve her kes bu maruflar uğrunda çaba göstermek, mücadele vermekle mükelleftir. Bunların karşı noktası ise münkerden ibarettir, Ahlaki çöküş münkerdir, İslam nizamının zayıflatılması münkerdir, İslam kültürünün zayıflatılması münkerdir, toplum ekonomisinin tazyifi, bilim ve teknolojinin zayıflatılması münkerdir, işte bu münkerlerden men etmek gerekir. Marufa ilk emreden de Allah Tebarek ve Taala cc.in tak kendisidir. Kur'anı Kerim'de şöyle buyuruyor:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَآتَى ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ [6]

Allah Taala Amir Bil Maruf ve Nahiy Anil Münker'dir. Maruflar belirlendiği gibi münkerler de belirlenmiştir. Yine Kur'anı Kerim'de şöyle buyruluyor:

يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ [7]

Masum imamlarımız en büyük Amiran bil Maruf ve nahiy anil münkerlerdi. İyiliğe emredenler ve kötülüklerden sakındıranların en büyüğü idiler. Ziyarete şöyle okuyoruz:

شَهِدُ أَنْكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ [8]

Mümin erkekler ve mümine kadınlar dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar Marufu emrederler:

وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يَأْتُونَ الزَّكَاةَ [9]

Bunlar İslam nizamının temelini oluşturan dört rükündür. Bunlardan her biri muhtelif kollara ayrılıyor. İslam nizamı namazın ikamesine, zekatın ödenmesine, Marufun emredilmesine ve münkerden menedilmesine dayalıdır; yani İslam nizamında halk fertleri arasında kalbi dayanışma ve sosyal ilişki.

Ben sözümün başında bu sözlerimle şu sonucu elde etmek istiyorum ki dün gece yarısı yeni yılın giriş saatinde aziz halkımıza hitaben yaptığı konuşmada yılın sloganı ve unvanı olarak belirlediğim husus, aziz toplumumuzda, aziz ve geniş ülkemizde, İslam, bizlerden hangi zevke ve kesime mensup olursak olalım dayanışmayı, üretime katkıda bulunmayı, birbirimize yardımcı olmayı istemektedir. İslam nizamında hükümetler halk tarafından desteklenmelidir, hatta iktidarda olmayana oy v ermeyen kesimler tarafından bile, İslami ülkemizde sosyal ve milli dayanışmadan maksat işte budur. Her kes bir birim olarak, ülkenin idaresiyle, işleri yoluna koymakla görevli olan hükümet ile söz birliği ve dayanışma içinde olmalı, hükümete yardımda bulunmalıdır. Özellikle ülkenin önemli meseleler ve sorunlarla yüz yüze olduğunu bir ortamda. Bu konuda da bazı söyleyeceklerim var.

Bugün tüm toplum fertlerinin görevi, ülke yetkililerine destek vermek ve hükümet mesullerine yardımcı olmaktır. Bu ise mevcut hükümete özel bir durum değil, tüm hükümetler ile ilgili durum aynıdır ve gelecekte iktidara gelecek hükümetlerin de durumu aynı özellikte olmalıdır. Bunun nedeni ilk olarak tüm hükümetlerin asıl kaygı ve çabaları halkın sorunlarını çözmektir. Elbette muhtelif yeteneklere sahip olabilir ve tüm hükümetler aynı kabiliyete sahip olmayabilirler, ikincisi muhtelif, farklı zevklere sahip olabilirler ama tüm bu hükümetlerde asıl amaç kendi sorumlulukları dönemince ellerinden geldiğince mevcut sorunların çözümüne gayret göstermeleridir. Ana yasa çerçevesinde iktidara gelecek her bir hükümet yasal bir hükümettir, meşru bir hükümettir. Halk fertlerinden ne kadarının ve hangi ölçüde bu cumhurbaşkanı veya öteki cumhurbaşkanına ne kadar oy verdikleri önemli değildir, oyların az veya çok olması halkın söz konusu cumhurbaşkanına karşı olan sevgi ve desteğini gösteriyor ama onun meşru ve yasal oluşunu etkileyemez. Kim ne ölçüde bir oyla olursa olsun yasal çerçevelerde cumhurbaşkanı seçilirse o meşru bir cumhurbaşkanıdır, yasal bir hükümettir ve halkın onu yasal kabul etmesi ve mümkün olduğunca ona yardımcı olması gerekir. Elbette burada ikili bir hak ve hukuk söz konusudur.

Elbette aynı zamanda her hükümetin bir takım eleştirenleri de var, daha önceki hükümetlerin her birinin de bir takım eleştirenleri vardı, meselenin burasına kadar her hangi bir sorun söz konusu değil. Bu sözü kabul etmeyenler, bu davranışı kabul etmeyenler, bu siyaseti kabul etmeyenler olabilir, bunlar eleştiride bulunabilirler hiçbir sakıncası yoktur ama eleştirilerin mantıklı bir çerçeve içinde olması gerekir, bizzat benim kendimin de muhtelif hükümetlere bir takım eleştirilerim olmuştur, bu eleştirileri sürekli olarak gündeme getirmişim, bana göre sorun bulunan ve eleştirilmesi gereken hiçbir durumda ciddi uyarıda bulunmaktan vazgeçmemişimdir, ama bu eleştirileri uygun bir ortamda, uygun bir dille veya uygun bir mesajla iletmışim ve hakkında uyarıda bulunmuşum. Uyarıda bulunmanın hiçbir sakıncası yoktur ama bu eleştiri ve uyarı, halkın yetkililere, iş üstündekilere karşı olan güvenlerini sarsmamalıdır. Eleştiri genel bir güvensizliğe yol açmamalıdır, hakaret ve şiddet içerikli metotlar içermemelidir. Her kes İslami kardeşlik ilkeleri çerçevesinde hükümet ile halk arasındaki ilişkiye bakmalı ve davranışlarını bu çerçevede

uyarınca ayarlamalıdır. Benim de şahsen halka tavsiyem hükümete karşı muhabbet ve sevgiyle yaklaşmaları, onlarla gönül birliği içinde olmalarıdır. Üç erkteki ülke yetkililerine de tavsiyem onların da kendilerini eleştirenlere karşı uygun bir davranış göstermeleri, onları aşağılamamaları, onlara hakarete bulunmamalarıdır. Zira yetkililer tarafından muhaliflerin tahkir edilmesi tedbir ve hikmete aykırıdır. Ben aziz halkımızı sorumsuzluğa davet etmiyorum, denetimden el çekmeye davet etmiyorum, bizzat onları ülke meselelerine karşı daha ciddi yaklaşıma davet ediyorum ama ısrarım odur ki halkın hükümete yönelik tutum ve davranışı ve bil mukabil hükümet yetkililerinin de halka karşı tutum ve davranışı yıkıcı, hakaret edici ve aşağılayıcı özellikte olmamalıdır. Bir mevzuda birilerinin kaygısı olabilir, kaygılanmak suç değildir, endişelenmek suç değildir; birileri gerçekten de ülkenin önemli belli bir meselesi hakkında kaygılanabilir, endişe duyabilirler bunun hiçbir sakıncası yoktur, ama bu, suçlamak anlamında olmamalıdır, hizmetler ve zahmetlerin göz ardı edilmesi anlamında olmamalıdır. Diğer yandan hükümet ve hükümet yandaşları da kaygılarını dile getirenler, endişe duyanlara karşı hakarete bulunmamalıdır. Ben bunu açık bir şekilde aziz halkımıza arz ediyorum ve daha önce de dile getirmiştım.. Ben kendi sorumluluğum dönemindeki tüm hükümete destek vermişim ve bu hükümeti de destekliyorum. Ve nerede olursa yine hatırlatmada bulunmaya devam edeceğim ama aynı zamanda hiç kimseye imzalı beyaz çek de verecek değilim. Uygulamalara bakıyorum ve uygulamalar uyarınca yargıda bulunuyorum; Allah'ın yardımı ve lütfü sayesinde davranış ve icraatlara göre de hareket etmeye devam edeceğim. Bu birinci konu, "Hükümet ile halk arasında gönül ve dil birlikteliği" olarak açıklanan yeni yılın sloganının beyanı ve açıklanmasıyla ilgilidir. Gönül birlikteliği içinde olmalı, dil birlikteliği içinde olmalı ve işbirliğinde bulunmalı ve birbirinin yanında sorunların giderilmesi yönünde hareket etmelidirler.

Söylediğim gibi çok büyük fırsatlar ve sorunlar insanın karşısında olduğu zaman bu daha büyük bir önem arz ediyor ve bugün de işte böyle bir gündür. Bugün hem büyük fırsatlarımız var hem de büyük sorunlarla yüz yüzüz ve bu sorunların giderilmesi gerekir. Mevcut fırsatlardan yararlanılarak karşımızdaki tüm sorunların halledilmesi ve Allah'ın yardımları sayesinde muzaffer olmamız gerekir. Bugün büyük fırsatlara sahip olduğumuz söyledim, Bunlardan biri ülkemizde bolca sahip olduğumuz yetenekli ve mucit bir insan gücüne sahip olmamızdır ve genellikle de gençlerden oluşan bu insani güç üstün bir moral ve mucit olma yeteneğini kendinde bulunduruyor.

Elimizdeki önemli ve büyük fırsatlardan bir başkası da halkımız ve gençlerimizin, nizamla, nizamın ve imamın hedefleri ile birlikte hareket etmesidir. Ben siz bacı ve kardeşlerin dikkatini gençlerin dünya Kudüs günü veya 11 Şubat İslam İnkılabı yıl dönümü yürüyüşlerine gösterdikleri öneme çekmek isterim. Bu gençler gece gündüz medya ve internet aracılığı ile ağır saldırılar altında olan gençlerdir, dünyada, sanal alemde, yüzlerce medya organında veya binlerce organda bir fitnedir ki başını alıp gidiyor, gençler bombardımana tabii tutuluyor, hatta bazıları gençleri dinden çıkarmaya çalışıyorlar, bazıları ise onları İslam nizamına karşı düşman kılmaya gayret ediyorlar, bazıları onlar arasında anlaşmazlık ve ihtilaf çıkarmaya, bazıları onları kendi iğrenç amaçları doğrultusunda kullanmaya, bazıları gençleri işsizliğe, hedefsizliğe yönlendirmeye çalışıyorlar. Bu saldırılar söz konusu medya organları vasıtasıyla sürekli olarak gençlerimiz hedef ediniyorlar. Ama tüm bunlara rağmen yine de sizler 11 Şubat günü tüm yurt genelinde on milyonlarca bu gençlerin caddelere dökülerek slogan attıklarına, duygularını dile getirdiklerine, imama, İslam'a, İslam nizamına karşı kendi bağlılıklarını sergilediklerine tanık olmaktadır. Bu küçük bir mesele değil, bu büyük bir fırsattır.

Fırsatlardan bir başkası da özellikle yaptırım döneminde oluşan bilimsel ilerlemelerdir. Bir defasında güçler, devletler, dünya paraları ve sermayeleri bir halkın yardımına gelmekte; bazen de tüm kapıları bir halkın yüzüne kapamaktalar. Ama buna rağmen o millet yine de muhtelif alanlarda büyük işler tahakkuk ettirmeyi başarabilmekte. İşte bugün siz bu işleri müşahade etmektesiniz; bunları küçümsememek gerekir. Bundan birkaç gün önce cumhurbaşkanı tarafından resmi açılışı yapılan Güney Pars projesinin 12. ünitesi çok büyük ve karmaşık sanayi bir projedir ve ülke ekonomisinin kalkınmasına katkıda bulunabileceği gibi bir halkın toplu gayret ve çabasının da güzel bir ürününü tüm dünyaya sergileyebilir. Bunun örnekleri boldur. Dikkat ettiniz silahlı kuvvetler tatbikatında, düşmanları hayrete düşüren bir takım cihaz ve sistemler sahneye getirildi ve tüm bunlar yaptırım döneminde vuku bulmuş olaylardır. Bu ise küçük bir mesele değil, çok büyük bir fırsattır; tüm bunları gençlerimiz, mucit elemanlarımız, yaptırımların ülkenin üzerine gölge düşürdüğü 2010 yılından 2013 yılına kadar olan süre içinde

gerçekleştirmişlerdir. Bu ülke için çok büyük bir fırsattır, bu yaptırımlar da fırsattır. Ben bunu daha sonra özet olarak açıklayacağım ki bu yaptırımlar İran halkı için nasıl fırsat olabilmekte. Doğrudur bir takım zorluklar vücuda getirmiştir ama bu yaptırım aynı zamanda fırsata dönüşebilir ki daha sonra bu konuyu açıklayacağım. Elbette bir takım sorunlarımız da var ve ben burada bu sorunlardan bazılarına değinmek istiyorum. Bugün ülkenin en büyük sorunlarından biri milli ekonomi meselesidir. Ekonomi. Halkımızın en doğal ve hak beklentisi kalkınmakta ve gelişmekte olan bir ekonomiye sahip olmaktır, zayıf sınıftan kabul edilemez ortamdaki kurtuluşu, sorunlardan kurtuluşudur. Bunlar halkımızın talepleridir ve bu talepler hak beklentilerdir. Ülke ekonomisi ciddi bir harekete ve büyük bir atılıma muhtaçtır ve ben bu özelliklerden bazılarına değinmek istiyorum. Elbette yıllardır ben ekonomi hakkında sohbet ediyorum. Ben bundan birkaç yıl önce böyle bir toplantıda tahminde bulunarak düşman'ın bizim ekonomimize odaklanacağını belirtmiş[10] ve yetkililerin, düşmanların bu komplâ ve planları karşısında hazırlıklı olmalarını, gerekli tedbirleri almalarını, kemerleri sıkı bağlamalarını istemiştim.

Şimdi de ekonomi ile ilgili bir takım uyarılarım olacak.

Bugün adalet ve kalkınma 10 yılı neredeyse yarıyı aşmıştır. Bir on yılı biz adalet ve kalkınma yılı olarak belirlemiştik ve bu on yıl şu anda yarıyı aşmıştır. 20 yıllık siyaset yarılanmıştır ve bu amaçla hazırladığımız 20 yıllık planın üzerinden 10 yıl geçmiştir ve önümüzde bir on yıl daha bulunuyor. İşte bunlar önemli meselelerdir, ekonomik meselelerin önemi bu gerçekler dikkate alındığında daha da artmakta.

Düşmanlarımız alenen ekonomik baskılardan amalarının siyasi baskı olduğunu dile getiriyorlar. Onların amacı İran halkı ile nizamı karşı karşıya getirmektir.[11] Bu hususa dikkat ediniz; Elbette ki evet "Amerika'ya ölüm", çünkü bu baskıların asıl kaynağı, faili Amerikandır ve İran halkının ekonomisi üzerine odaklanma konusunda fazlaca ısrarcıdır. Peki bundan amaçları nedir? Asıl amaçları halkı nizam karşısında isyana zorlamak ve bunu açıkça itiraf da ediyorlar ve diyorlar ki ekonomik baskılarla halkı zor durumda bırakmak ve halkın İslam nizamı karşısında isyanda bulunmasını, itiraz etmesini sağlamak olduğunu açıkça dile getiriyorlar. Elbette yalandan bazen halkın yanında olduklarını da iddia ediyorlar ama bu yalanlara kanan yoktur ve aslında düşmandan böyle bir iddia da kabul edilmemelidir, amaçları siyasi hedeflerdir. Bugün ülkemizin sahip olduğu bu güvenliği yok etmek istiyorlar. Aslında bu güvenlik içinde bulunduğumuz Batı Asya bölgesinde eşsizdir. Çok şükür bugün ne ülkemizin doğusunda, ne batısında. Ne kuzeyinde ve ne de güneyinde hiçbir sorun yoktur, aslında hiçbir ülke bizim ülkenin sahip bulunduğu güven ve emniyete sahip değil.. Bu güvenliği halkın eliyle yok etmeye çalışıyorlar. Halkı protesto eylemlerine itmek istiyorlar, kışkırtıyorlar, bu hususta çalışıyorlar, program yapıyorlar. Bunu çok ciddi ve kararlı bir şekilde takip ediyorlar, bu ise önemli bir durum ortaya çıkarmakta ve bunun kendisi büyük bir sorun olarak ortaya çıkıyor. Ülkede böyle bir sorun olduğuna göre tüm güçler birbirinin yanında yer almalı, birlikte çalışmalı, ekonomi meselelerinin ciddiyetinin farkına varmalıdırlar.

Ekonomiyle ilgili olarak da bazı hususları hatırlatmak isterim. Birincisi bugün ekonomi alanı, Amerikanın düşmanca siyasetlerinden ötürü tam bir savaş haline dönmüştür, hem de özel türünden bir savaş. Bu savaş alanında kim kendi ülkesinin menfaatine çaba harcayacak olursa gerçekte cihad etmiş olur. Bugün kim kendi ülkesinin ekonomisine yardımcı olursa cihadi bir harekette bulunmuş olur. Bu bir cihaddır; elbette kendine özel araç ve gereçleri olan bir cihad. Bu cihadı her kes kendine özgü metotlar ve silahlarla yapmalıdır. Bu birinci husus.

İkinci husus da şudur ki ülkenin genel ekonomisine bakışta iki tür görüş mevcuttur. Benim ricam görüş sahipleri, uzmanlar, gençler ve tüm aziz halkımız ekonomi canlılık ve ekonomi kalkınma konusunda iki farklı görüş mevcuttur, bu görüşlerden birisi ülke ekonomisinin kalkınması ve gelişmesinin ülke içindeki yerli imkânlarla temin edilmesi gerektiği yönündedir. Ülkede çok büyük kapasiteler mevcuttur ve bu potansiyeller şimdiye kadar ya hiç kullanılmamış veya iyi kullanılmamıştır. Mevcut kapasitelerden yararlanmalıyız. Yani iç dinamiklere bağlı ekonomi; kendi mayasını, kendi maddesini ülke içi imkanları, yetenekleri ve kapasitelerinden elde etmektedir. Bu mevcut görüş açılarından biri olup ekonominin canlanması için ülkenin kendi içindeki imkanlar ve yeteneklerinin belirlenmesi ve onların doğru, sahih biçimde kullanılması gerektiğini savunmakta, ancak bu yolla ekonominin canlanacağını, gelişeceğini belirtmektedir. Bu görüşlerinden birincisi.

Ülke ekonomisi ile ilgili mevcut ikinci görüş ise ekonominin dış dinamiklerden yararlanılarak kalkınmasına gayret göstermekle ilgilidir. Ekonominin gelişmesi ve kalkınması için dış siyasetin değişmesi gerektiğini savunuyor. Filanca müstebkirle iyi ilişkiler içinde olmamız, muhtelif meselelerde müstebkir güçlerin programlarını kabul etmemiz durumunda ülke ekonomisinde canlanmanın yaşanacağını savunmakta. Bu da ikinci bir görüş... Bugün ülkemizin mevcut şartları ikinci görüşün tamamen yanlış ve faydasız olduğunu göstermiştir. Bugün İran halkına karşı uygulanan bu yaptırımlar, bu görüş açısının yanlış ve geçersiz olduğuna kesin ve açık bir delildir. Yani sizler yabancı güçlerin umuduyla beklerseniz ve onların kendi görüşlerini sizlere tahmil ederek ekonomiyi canlandırmasını istemeniz durumunda şunu bilmelisiniz ki onlar kendi taleplerinde azla yetinmiyor ve her hangi bir sınır tanımıyorlar. Sizin bakışınız hepten dışarıya dönük olursa bir anda petrol fiyatlarındaki düşüşle karşılaşsınız, bazen müstebkir güçler bölgedeki uşakları aracılığı ile petrol fiyatlarını yarı yarıya ve bazen hatta yarıdan da aşağı düşürme sonucuna varıyorlar, işte o zaman sizler böyle bir sorunla yüzyüze geliyorsunuz, bakışlar dışarı dönük olduğunda sonuç bu olur işte. Ama sizin bakışınız içeri dönük olursa artık bu meseleler söz konusu olamaz. Bugün yabancılar ve müstebkir devletler yöneticileri bu ikinci bakışı ülke halkı içinde takviye etmek istiyorlar.

Ben ABD başkanının nevruz dolayısıyla İran halkına hitaben yayınladığı mesajını gördüm; mesajında diyor ki gelin bizim sözlerimizi kabul edin; yani sözlerinin özeti şudur ki diyor nükleer görüşmelerde bizim sizlere telkin etmeye çalıştığımız hususları kabul etmeniz durumunda ülkenizde iş alanı oluşacak, sermaye oluşacak, ülkede ekonomik faaliyetlerde canlanma yaşanacak. Bu ise ikinci görüşün bir ürünüdür. Bu görüş ise asla sonuca varmaz, ülke içindeki dinamiklere bakmamız gerekir, ülke içindeki potansiyeller çok yüksektir. Benim gündeme getirdiğim direniş ekonomisinin ülke içinde geniş rağbet görmesi sevindiricidir ve ben şu ana kadar direniş ekonomisi projesine karşı çıkan ve onu eleştiren tek bir ekonomist ve eleştirmen dahi görmemişim ve direniş ekonomisinin temeli ise ülke içi dinamiklerine dayalıdır. Sen kendi tarlan için dışardan su getirmene müsaade etmedikleri zaman kendi tarlarda kuyu kazarak ihtiyacın olan suyu kendi toprağından temin etmen ve bu yolla komşuna bağımlı olmaman gerekir. Şimdi ülke genelinde kendi iç dinamiklerimizden yardım almalı ve işleri yürütmeliyiz. Bu da ikinci husus.

Üçüncü hususa gelince; Ne ekonomide ve ne de başka hiçbir programda hedef olmaksızın ilerlemek mümkün değil. Belli bir hedefin olması gerekir. Eğer ülke yetkilileri her hangi bir işte amaçsız ve plansız hareket edecek olurlarsa işler günlük olur ve sonuç elde edilemez. Müşahhas ve sabit hedef belirlemeler olmalı ki o hedefler doğrultusunda ülkenin tüm kurum ve kuruluşlarını seferber etmek gerekir. Bana göre bu yıl ve gelecek yıllarda ekonomik hedefler olarak üzerine odaklanmak gereken asıl mesele iç üretime yönelik yatırım yapılmasıdır. Her kes tüm çabasını yerli üretimin takviyesi yönünde kullanmalıdır. Ekonomik alanlarda faaliyet gösteren tüm yetkililerden ve hatta tüm halktan yerli üretimi takviye etmeleri istenmelidir.

Elbette bu konuda yardımcı olmak için bir takım yollar mevcuttur ve ben onlardan bazılarına değinmek isterim. Bunlardan biri irili ufaklı üretim merkezlerinin desteklenmesidir, kök bilim merkezlerinin faaliyetlerinin desteklenmesidir. Bizim ilim ve teknoloji üzerinde ısrarcı olmamızın nedeni kendi ilmi seviyemizi yükseltmek değil, bilimsel ve teknolojik gelişme aynı zamanda ülke ekonomisinin gelişmesine katkısı oluyor, kök bilim şirketleri aynı zamanda milli ekonominin gelişmesine de yardımcı olabilir. Bu hususta gerekli çalışmalardan biri de ham madde satımın azaltılması hareketidir. Bundan bir süre önce ben bir konuşmamda ekonominin petrole bağımlı olmasına itiraz etmem ve bunu dillendirmem bunun içindir. Bizler ham satım meselesini tedrici surette terk etmeliyiz ve tamamen ortadan kaldırmalıyız. KDV oluşmalıdır, bankaların bu hususta rolü olabilir. Bankaların müsbet rolü olabileceği gibi menfi rolü de olabilir. Bu mesele, bankaların üst düzey yetkilileri tarafından dikkate alınmalıdır. Bankalardan bazıları tüm yurttaki takip ettikleri siyasetlerle irili ufaklı bir takım üretim merkezlerinin tatil edilmesine, yok edilmesine sebep olmuşlardır. Bankalar yardımcı olabilecekleri gibi yok edici de olabilirler. Temel işlerden biri yatırımda kolaylık sağlanmasıdır, bir diğeri de tüketim malları ithalatının azaltılmasıdır, kaçakçılıkla mücadeledir. Ülke yetkilileri bu hususta muhtelif girişimlerde bulunabilirler ki onlardan bazıları benim burada açıkladığım hususlardır. Elbette tüm bu işler en çetin işlerdir, bunların dile getirilmesi kolaydır ama amel olunması çok zor. Ama yine de yetkililer bu zor işi başarmalıdır. Çünkü mesele çok önemli bir meseledir. Burada halkın da rolü olabilir. Yatırımda bulunma gücü olanlar kendi yatırımlarını üretim alanına yönlendirmeli ve üretim dalında yatırımda bulunmalıdırlar. Tüketici olanlar (elbette ülkemizde her kes tüketici konumdadır) yerli malı tüketmelidirler ve ben

defalarca bu konunun zaruretini vurgulamışım. Her kes yerli mal tüketmeli, İranlı işçiyi himaye etmeli, yerli malı tüketmekle iç üretim merkezlerini takviye etmeliler. İsraftan kaçınılmalı; israf ehli olanlar bilmeliler ki İslam'da sert eleştirilen ve men edilen bu israf, aşırı tüketim milli ekonominin kaderini belirliyor. Şahsi mal'da aşırı ve israftan kaçınmak, su ekme tüketiminde, düğün ve nişanlarda şatafatlı törenlerden kaçınılması durumunda bunun milli ekonomiye yardımcı olacağını bilmeleri gerekir.. Dış ticaret ve dış alış veriş işinde olanlar bu konuda rol ifa edebilirler ve onların bu husustaki rolleri amellerinin sıhhati olmalı ve bu yolla İran halkının haysiyetini korumalıdır. Bu da üçüncü husus.

Ekonomiyle ilgili belirtmek istediğim dördüncü husus ise şudur ki yaptırımlar düşman'ın elindeki tek araçtır, Düşmanların bugün İran halkına karşı mukabele etmek istedikleri tek aracı yaptırımdan ibarettir, eğer bizler iyi amel eder, tedbirli davranırsak yaptırımların da etkisi olmaz. Belirttiğim gibi bugün devlet kurumları tarafından açılışları yapılan üretim ve sanayi merkezleri, daha önce değindiğim Güney Pars projesinin 12. ünitesi, askeri başarılar, bilim v eteknoloji merkez ve parkları ve benzerleri bu gibi yaptırımları akamete uğratacak, başarısız bırakacak girişimlerdir. Yaptırım onların en çetin olanıydı ama aynı zamanda bizim için bir takım bereket ve faydaları da olmuştur. Yaptırım kendi ayağımız üzerinde durmamız gerektiğini bize gösterdi, kendi iç dinamik ve güçlerimizden yararlanabileceğinizi bize ispatladı. Nitekim eğer hükümet yetkilileri, halk fertleri ve ekonomi alanı aktivistleri himmet edecek, gayret gösterecek, çaba harcayacak ve kamu kuruluşları da yardım edecek olurlarsa inşallah o zaman yaptırımların İran halkını ilerlemek ve kalkınmaktan alıkoyamayacağını göreceğiz.

Nükleer meselelerle ilgili de bir konuya değinmek isterim. Elbette başka hususlarımız da var ki artık bu hususta daha fazla konuşmak istemiyorum. Nükleer meselelerle ilgili bazı hususlara gelince: İlk olarak nükleer meseleler konusunda İran halkının karşı cephesinde yer alan düşmanlarımız ki genel'de Amerika'dan ibarettir bunlar tedbir ve planlı olarak hareket ediyorlar. Biz bu hususun tamamen farkındayız. Neyin peşinde olduklarının çok iyi bilincindeler, onların bu görüşmelere ihtiyaçları var, özellikle Amerika nükleer görüşmelere aşırı derecede muhtaçtır. Amerikalıların bu konuda aralarında var olan anlaşmazlıkların asıl nedeni ise, Amerikalı senatörler bir nevi ve ABD hükümeti farklı bir şekildedir. Bu, onların nükleer görüşmelere muhtaç olmadıkları anlamına gelmemesi gerekir, aslında ABD hükümeti karşısında kesim bu görüşmelerden sağlanacak puanın demokratlardan ibaret olan hükümet adına tamamlanmasını istememelerindendir. Bu görüşmelere muhtaçtırlar ve bu görüşmeleri kendileri için gerekli biliyorlar ama aynı zamanda dış görünüşte ona muhtaç gibi gözükmemeye çalışıyorlar.

ABD başkanının bu son Nevruz mesajında maalesef pek da sadık olamayan bir takım hususlar mevcuttu. Zahirde İran halkına karşı dostluk gösterisinde bulunuyor ama insan tamamen ve açık bir şekilde bu açıklamaların gerçekçi olmadığını fark ediyor. İddialardan biri şuydu ki güya İran'da nükleer meselenin diplomatik yollarla çözümlenmesine karşı değilmiş. Bunu bizzat o söylüyor. Diyor ki İran'da bazıları nükleer meselenin görüşmeler yoluyla çözümlenmesini istemiyor. Bu yalandır; zira İran'da nükleer meselenin diplomatik görüşmeler yoluyla çözümlenmesini istemeyen hiç kimse bulunmamaktadır. İran halkının istemediği şey Amerikanın zorbalık ve aşırı talepleri karşısında teslimiyetçiliktir. Bunu istemiyor. İran halkının karşısında direndiği husus karşı tarafın zorbalığı karşısında teslim olmaktır.. Karşı taraf diyor ki gelin görüşelim ve siz benim sözlerimi, taleplerimi tıpa tıp yerine getirin, işte bunu söylüyor. İran halkı işte bunun karşısında durmuştur ve kesinlikle ne yetkililerimiz, ne görüşme heyetimiz ve onların arkasındaki İran halkı bunu kabul etmiyor.

Nükleer meselelerle ilgili ikinci husus da şudur ki bugün Avrupa ülkeleri ve Amerika ile sürdürülen görüşmelerin sadece nükleer mevzuyla sınırlı olması meselesidir ve başka konuları içermemektedir. Her kes bunu böyle bile. Biz bölgesel meseleler hakkında Amerikalılarla görüşmüyoruz, Amerikanın bölgesel mevzulardaki amacı bizim amacımızın tam tersidir. Bizler bölgede güvenlik ve istikrar istiyoruz, halkların kontrolü ele geçirmesini istiyoruz, ama Amerika'nın bölgedeki siyaseti güvensizlik oluşturmaktır. Siz Mısır'a bakınız, Libya'ya bakınız, Suriye'ye bakınız, müstebkir kurumlar özellikle de Amerika, halklar tarafından oluşturulan İslami uyanış hareketi karşısında bir karşı saldırı ve atağa geçmiş ve bu saldırıları halen devam etmektedir. Bu saldırılar bölge halklarını tedrici surette zavallı konumuna sürüklüyor. Onların amacı budur; bu ise bizim amaçlarımızın tam karşısında yer almıştır. Biz ne bölge meselelerinde, ne iç meselelerde ve ne de silahlanma meselelerinde Amerikayla kesinlikle görüşme ve

müzakerelerimiz olmamıştır, mevcut müzakereler ise sadece nükleer konudur ve nükleer meseleyi diplomatik yollarla nasıl çözebileceğimizi görüşüyoruz.

3. Husus da şudur ki Amerikalılar sürekli şunu tekrarlıyorlar ki İranlılarla bir anlaşmaya imzalanacak ve daha sonraları İranlıların anlaşmaya ne kadar bağlı kalıp kalmadıklarına bakılarak yaptırımları ona göre kaldıracaklarını iddia ediyorlar. Bu söz yanlış bir sözdür ve kesinlikle kabul edilemez. Biz bunu kabul etmiyoruz. Yaptırımların kaldırılması nükleer görüşmelerin bir parçasıdır görüşmelerin sonucu değil. İşin içinde olanlar bu meselenin farkını çok iyi biliyorlar. Anlaşma imzalanacağı sözü Amerikalıların hilekarlığını gösteriyor. Hayır böyle değil! Yetkililerimiz ve hatta cumhurbaşkanımız açık olarak ilan ettikleri gibi yaptırımlar anlaşmanın hemen sonrasında kesintisiz olarak kaldırılmalıdır. Yani yaptırımın kaldırılması anlaşmanın bir parçasıdır başka bir şeyle ilişkilendirilmemelidir.

Bir başka husus da şudur ki Amerikalılar sürekli olarak şunu tekrarlıyorlar ki İran kendi kararlarında, kabul ettiği hususlarda ciddi olmalı ve bu kararlarından bir daha vazgeçmemelidir, kararların geri dönüşü olmamalıdır. Aslında biz bunu kabul etmiyoruz. Karşı taraf eğer muhtelif bahanelerle tekrar yaptırımları İran halkına karşı sürdürecektir olursa, bizim müzakere heyetimizin de bu kararların geri dönüşü olmadığını kabul etmelerinin hiçbir anlamı ve gerekçesi kalmaz, kesinlikle hayır, bu halka ait bir sanayidir, yerli bir sanayidir ve halkın malıdır. Bilimi, teknolojsi halka aittir ve ilerletilmesi gerekir. Bu ilerleme her sanayi ve teknolojinin varlığının zaruretidir. Onlar atom meselesini gündeme getiriyorlar. Kendileri de bizim atom peşinde olmadığımızı çok iyi biliyorlar. Ama bunu, İran halkına baskı yapmak yönünde bir bahane edinmişler. Bu görüşmelerde biz tüm uluslar arası taahhütlere bağlı kalmışız, siyasi ve İslami ahlaka bağlı kalmışız, verdiğimiz sözümüzden caymadık, biz çelişkili konuşmadık, ama karşı taraf ve bizim karşıımızdaki Amerikalılar sürekli kendi taahhütlerini ihlal ettiler, görüşlerde karmaşaya kapıldılar, onların davranışları halkımız açısından ibretlik bir davranıştır, ülkenin aydın kesimi içinde olan bazılarının halen kendi karşılarındaki Amerikanın kim olduğunun farkına varamaması ise hayret veriyor.. En iyisi bu görüşmeleri dikkatlice takip etmeli ve kiminle karşı karşıya olduklarının, Amerikanın bugün dünyada neler yaptığının farkında olmaları gerekir. Yaptıkları bu tehditler ise etkisizdir, daha fazla yaptırımda bulunmakla tehdit ediyorlar, konuşmalarında askeri operasyonlardan söz ediyorlar, onların bu tehditleri İran halkını korkutmuyor. İran halkı direnmektedir ve inşallah tam başarıyla bu büyük sınavdan çıkacak. Elbette ilahi Tevfik halkımızı bu hususta başarılı kılar.

Diğer bir takım önemli konular daha bulunuyor ki onları artık burada gündeme getirme fırsatı yoktur. Kuşkusuz İran halkı ve devleti üzerinde çok önemli sorumluluklar bulunuyor, İslami birlik ve vahdet meselesi, mustaz'af halklara yardım meselesi, bugün bayrağı İran'ın elinde olan bölgede İslam'ın manevi etkinliği; tüm bunlar büyük işlerdir ve inşallah sizlerin dualarınız, gençlerimizin gayret ve çabaları bereketi ve sayesinde Allah Taala bu konuda aziz halkımıza Tevfik ve başarı verecek ve inşallah bu büyük işleri tahakkuk ettirmeyi başaracaklardır.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatuhu.

[1] - Hac suresi 39. ayetin bir bölümü

[2] - Hac suresi 41. ayet

[3] - Men la Yahzor'ul Fakih – c.1 s. 210 (namaz her muttaki'nin takarrubudur)

[4] - Tevbe suresi – 103. ayetin bir bölümü (onların mallarından sadaka al...)

[5] - Kafi c.5 s. 56 (onca farz ve vaciplere rağmen ikame edilmektedir)

[6] - Nahl suresi – 90. Ayetin bir bölümü (Muhakkak ki Allah, adaletli olmayı ve ihsanı ve akrabalara vermeyi emreder...)

[7] - A'raf suresi – 157. Ayetin bir bölümü (Onlara ma'ruf ile (irfanla) emreder, onları münkerden nehyeder)

[8] - Kafi – c.4 s. 570 (Tanıklık ederim ki namazı ikame ettin, zekatı ödedin, Emri Bil Maruf ve Nehyi anil Münker görevini yerine getirdin)

[9] - Tevbe suresi – 71. Ayetin bir bölümü (Ve mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, birbirlerinin dostlarıdır. Ma'ruf ile emreder ve münkerden nehyederler (yasaklarlar) ve namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler.)

[10] - 1-1-1386 Nevruzunda Meşhed kentindeki İmam Rıza ziyaretçilerine hitaben yapmış olduğu konuşma



دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

[11] - Topluluğun "Amerika'ya ölüm" sloganları